

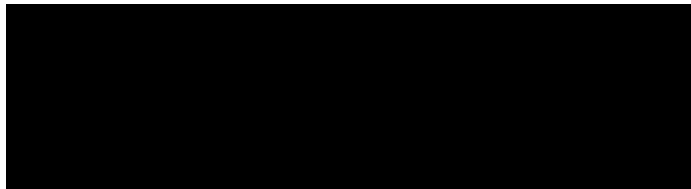

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl soudkyní JUDr. Lenkou Pávkovou ve věci

žalobkyně:

proti
žalovanému:

o výživné na neprovdanou matku
rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Žalovaný je povinen od [redacted] přispívat na výživu žalobkyně částkou 5 400 Kč měsíčně splatnou vždy ke každému 20. dni v měsíci předem k rukám žalobkyně.
- II. Dlužné výživné od podání návrhu ve výši [redacted] je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Táboře na soudním poplatku částku 500 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se domáhala rozhodnutí, jímž by byla žalovanému, jako otci jejího syna [redacted] uložena povinnost platit žalobkyni od [redacted] výživné ve výši 5 400 Kč měsíčně splatné vždy ke 20. dni každého měsíce.

Žalovaný v podání ze dne [redacted] žalobou uplatněný nárok výslovně v plném rozsahu uznal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Peclínová.

Podle § 153a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“) uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který proti němu žalobou uplatňování, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání.

Protože žalovaný výslovně uznal uplatněný nárok, zjišťoval soud, zda jsou dále naplněny i další předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Podle ustanovení § 153 a) odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1, 2). Podle ustanovení § 99 odst. 1 o. s. ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem.

V posuzovaném případě je soud toho názoru, že povaha věci – nárok na zaplacení výživného – umožňuje, aby si účastníci svá vzájemná práva a povinnosti upravili svými právními úkony. Proto tato povaha věci rovněž umožňuje, aby skončili řízení soudním smírem. Protože soud dospěl k závěru, že v předmětné věci mohl být schválen smír ve znění žalobou požadovaného petitu, neboť není v rozporu s právními předpisy (ve smyslu § 99 odst. 2 o. s. ř.). Proto bylo žalobě rozsudkem pro uznání vyhověno.

Dlužné výživné od podání žaloby do dne rozhodnutí soudu představovalo částku [REDAKCE] Kč, která se skládá v výživného za pět celých měsíců [REDAKCE]

[REDAKCE] a patnáct dní z měsíce května 2025 [REDAKCE]

[REDAKCE] Lhůta k plnění byla určena podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy žalobkyně náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Žalobkyně je osvobozena ze zákona ve smyslu § 11 odst. 2 písm. f) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, od placení soudních poplatků. Poplatková povinnost pak přechází podle § 2 odst. 3 cit. zák. na žalovaného. Výživné za celé období představuje částku nižší než 50 000 Kč, a proto činí soudní poplatek podle položky 7 písm. a) přílohy k cit. zák. 500 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Odvolacím důvodem proti výroku I. jsou jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Tábor 15. května 2025

JUDr. Lenka Pávková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Peclínovská.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 07.06.2025, ve výroku II., IV. vykonatelnosti dne 11.06.2025. Přípojení doložky provedla Dagmar Peclínovská DiS. dne 22.07.2025.